

Schending van lichamelijke integriteit bij kinderen door huiselijk geweld

Met een respectvolle benadering is diepe heling mogelijk

Huiselijk geweld neemt toe. Jaarlijks hebben naar schatting tussen de 200.000 en 230.000 mensen in Nederland te maken met ernstig of herhaaldelijk huiselijk geweld. De overheid wil huiselijk geweld bestrijden. Eén van haar middelen is de Meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld, verplicht sinds 01-07-2013 voor 1,5 miljoen professionals in de zorg. Deze code leidt de professional door het proces vanaf het eerste vermoeden tot aan het moment dat hij of zij moet beslissen over het doen van een melding. Het doel is de mishandeling en het geweld sneller en beter te kunnen stoppen. Bron: www.rijksoverheid.nl

In dit artikel vertel ik wat Marieke de Vrij inspiratief aan ons doorgaf over huiselijk geweld. Wat nu bekend wordt over huiselijk geweld is in feite een topje van de ijsberg waar we met zijn allen bewustzijn

op moeten ontwikkelen. Ik geef een aantal praktijkvoorbeelden en kom tot de conclusie, dat er alleen met een respectvolle benadering diepe heling mogelijk is, zodat de geweldgeschiedenis, die vaak al van generatie op generatie bezig is, stopt.

Hoe komt het nu dat huiselijk geweld toeneemt?

De stress buitenshuis neemt toe. We moeten ons meer aanpassen in werk en contacten dan ons lief is. Op zich kunnen we dit misschien wel, maar het kan beslist niet als we tussendoor onvoldoende tijd hebben voor innerlijke rust en verwerking. Opgekropte frustraties veroorzaken een steeds korter lontje. De ether is al vervuld met onverwerkte emoties, maar raakt op deze manier alsmat vervuiler. Ieder van ons reageert, eenmaal gestrest, extremer dan voorheen op een vervelende opmerking

van een ander. We leven erg dicht op elkaar, waardoor de emotievelden van de ander dieper onze aura binnendringen, zeker op momenten dat we moe zijn en/of teveel op de ander gericht, waardoor we onze eigenheid minder voelen. We schijnen allemaal al energetisch zwakker te functioneren dan als we met dezelfde gemoedsgesteldheid zeven eeuwen geleden geïncarneerd waren. Het is dus moeilijker om steeds in contact te blijven met onze natuurlijke emotionele eigenheid. We moeten extra inzet doen om onszelf voortdurend geheel te 'bewonen'. Vandaar het accent de laatste jaren in de trainingen van Marieke op de naamsoefening (zie www.devrijemare.nl). Het is meer dan ooit belangrijk ons auraveld voortdurend met alleen ons eigen 'ik' te versterken. Dan kan er geen emotie van een ander in.

Elke frustratie of teleurstelling die je buiten je eigen voordeur oploopt en in jezelf nog onverwerkt is, kan er vanuit de ether gemakkelijk nog een soortgelijke emotionele lading bij krijgen. Het cumulatieve effect van deze opstapeling van onverwerkte emoties kan voor excessen zorgen: huiselijk geweld. Logisch dat dit toeneemt in deze tijd, zegt Marieke. De meesten van ons kunnen zich namelijk in de buitenwereld nog aardig emotioneel inhouden en mooi weer spelen maar eenmaal thuis moet de opgehoopte spanning ons lijf uit. Wie krijgt de eerste schop, duw of snauw? De hond, ons kind, onze partner? Dit is afhankelijk van degene die onze ontlading triggert. Op die persoon projecteren we de oorzaak van onze felle reactie, tenminste als we ons nog niet bewust zijn van deze psychologische wetmatigheid.

Ik spreek over 'we' omdat het gaat om de wetmatigheden van ons menselijk agressie-mechanisme en de ernstige gevolgen van achterstallige emotionele verwerking hiervan. Niet tijdig onderkend kunnen we allemaal in extreme reacties en zelfs in een exces terecht komen. In het nieuws wordt het breed uitgemeten, als het geweld een keer afkomstig is van een rechter, arts of burgemeester. In deze beroepsgroepen komt huiselijk geweld wel veel minder voor. Waarom? Omdat men in deze groepen meer geld heeft voor ontspanning en zich zo gemakkelijker tussentijds kan 'ont'-lasten. (even niet hoeven koken, een korte vakantie tussendoor, een sauna, een eigen ruimte in huis). Als iedereen dat zou kunnen...

We moeten wat met ons 'geweld'. Spiritueel gezien zou je kunnen zeggen: het heeft een spiegelfunctie voor onze onverwerkte emoties. We moeten geen mooi weer spelen met elkaar in de buitenwereld. Huiselijk geweld is een oproep tot authenticiteit en tot tijdige emotionele verwerking. Elke teleurstelling of frustratie is wat het is. Kijk ernaar, verwerk het, maak je eigen keuzes en projecteer je emoties niet op een ander. Diegene is niet de schuld. Die is je spiegel. Tot zover 'helpt' huiselijk geweld om de eigen grenzen steeds beter te bewaken en de grenzen van de ander te leren respecteren.

Maar huiselijk geweld werkt ook diep verwondend op de slachtoffers, met name als het kinderen betreft. Bij kinderen komt de lichamelijke integriteit in het geding. En wat eenmaal lichamenlijk is ingeëts... heeft levenslange gevolgen. Heeft dat dan spiritueel gezien ook weer zo zijn zinvolheid? Vaak wel, maar soms ook niet blijkens mijn casuïstiek. Twee voorbeelden.

Casus 1

Reina is bijna twee en een half jaar als ik haar leer kennen. Ze brengt het grootste deel van de dag in bed of box door. Ze spreekt nog niet en maakt geen contact met me. Prikt zichzelf in de ogen, slaat zichzelf en bonkt bijna onophoudelijk tegen de spijlen van haar bed of box. Als ze er even uit mag, loopt ze razendsnel rond, pakt van alles en nog wat beet en stopt het in haar mond. Uit onmacht stoppen de ouders haar dan weer in box of bed, slaan haar en schreeuwen tegen haar. Haar moeder is bang voor haar man die haar ook slaat. Ze is bang om weg te gaan uit angst voor levensgevaar. Een voorbeeld van extreem huiselijk geweld.

'Wat eenmaal lichamenlijk is ingeëts heeft levenslange gevolgen'

Wat zegt Marieke over Reina?

Reina is onvermogen zich te uiten door het geweld wat op haar losgelaten wordt. Haar wordt verweten dat ze geen gewoon kind is. Zij is onvolmaakt in de ogen van haar ouders. Reina's karakter is zacht en meegaand. Zij heeft onvoldoende veerkracht om zich te weer te stellen tegen deze overrompelende krachten van afbraak. Haar persoonlijkheid is onvoldoende gevormd in vorige levens waardoor zij dit onvoldoende kan tegenwerken vanuit haar persoonlijkheid. Reina voelt zich in gevaar. Zij associeert gevaarimpulsen met harde geluiden, stemverheffingen en ruwe oppakkingen.

Reina heeft zich in haar eerste levensjaar normaal ontwikkeld blijkens de gegevens van het consultatiebureau en een kinderarts. Het laatste jaar is er enkele uren per week een huishoudelijke hulp van de thuiszorg in huis omdat moeder slecht ter been is. Deze hulp heeft Reina slechts een enkele keer gezien. Ze heeft zich nooit afgevraagd waarom het meisje altijd in bed ligt als ze er is. Ze hoorde haar wel bonken, maar verder was het stil. Dit heeft haar nooit gealarmeerd. Geen enkele buur maakte zich bezorgd om dit meisje en de geluiden uit dit huis. Gelukkig was er wel een familielid dat uiteindelijk een vermoeden van kindermishandeling uitsprak en aan de bel trok.

De gevolgen zijn ernstig voor Reina.

Marieke spreekt van een ontwikkelingsstoornis ten gevolge van een afgekapte bewustzijn. Wat wordt hieronder verstaan? Wanneer de mens geboren wordt conform zijn opdracht, dan spreekt men van een bewustzijn wat geënt is op ervaringen die hij kan gaan verwachten. Dit bewustzijn is bij Reina vroegtijdig afgekapte, waardoor zij niet meer in staat is, het geheel te overzien waarin zij verkeert. Zij is ondergedompeld in een vergaande verlatenheid waardoor zij de aansluiting mist met de zielspotentie van dit leven. Op mijn vraag wat de betekenis van het gebeurde is voor dit meisje, wordt aangegeven dat dit niet had hoeven gebeuren. Wanneer u situaties als deze ontdekt, dan kunt u er vanuit gaan dat meestentijds zingeving hieraan ten grondslag ligt. Echter in al deze gevallen heeft het kind zielscontact met dat wat innerlijk werkzaam is in hemzelf. Wanneer er echter sprake is van een afgekapte bewustzijn, dan spreekt men over een niet relevante uitwerking van karma. In tegenstelling zelfs, dit is karma oproepend voor de ouders. Zij waren in staat vanuit hun bewustzijn hier anders mee om te gaan. Wanneer de mens vanuit moedwil de innerlijke impulsen tot zelfherstel negeert, dan ontstaan situaties als deze, die afwijken van het karmisch verloop. De ouders maken in zekere zin een beschaafde indruk. Hieronder liggen echter diepgaande verwondingen van zichzelf onvolwaardig vinden.

Alleen een begeleiding gebaseerd op wederzijds respect kan de verwondingen van de ouders helen en die van Reina verzachten. Respect betekent, dat er geen enkele veroordeling in mijn denken en doen mag doorklinken en dat gelijkwaardigheid de basis van ons contact moet zijn. Ikzelf kan van de moeder ook veel leren: U kunt van haar veel leren over processen die bewustzijn af heeft doen snijden door onjuiste bejegeningen van anderen. Voor Reina is er alleen perspectief als elk geweld (ook het verbale geweld) gestopt wordt. Alleen dan kan verdere inetsing voorkomen worden en verzachting zijn kans krijgen. Wanneer zij vanuit een respectvolle omgeving gehoord wordt op dingen die zij wil uiten dan zal langzaam vertrouwen herwonnen worden waarmee haar capaciteiten evenredig ontwikkeld worden.

Casus 2

Joni is 11 jaar als ik hem ontmoet. Hij is in het verleden ernstig mishandeld door zijn vader. Deze man heeft ook het zusje van Joni vermoord, waarvoor hij in de gevangenis heeft gezeten. Joni voelt echter nog veel voor zijn vader en zit in een loyaliteitsconflict. Hij vertelt mij dat hij zijn ouders zelf heeft uitgekozen. Ik vraag

‘Respect betekent dat gelijkwaardigheid de basis van ons contact moet zijn’

Marieke of zo'n kind op zielsniveau dieper wetend is van het een en ander. Zij zegt hierover *dat dit juist gesproken is, omdat het kind diep aanvoelend is, maar op een manier waarop hij het nog niet echt kan construeren. Hij kan het gevoel niet ontkennen in verbinding te staan met de processen waar hij in zit, zonder dat hij het echt kan begrijpen. Over het loyaliteitsconflict zegt Marieke: Innerlijk afstand bewaren voor een kind is zeer moeilijk wanneer het om de authentieke ouders gaat, daar het kind zich verbonden voelt met zijn levensstroom. Wij dienen u daarom te bevestigen wanneer u spreekt over een loyaliteitsprobleem, daar het kind zich niet kan voorstellen dat dat wat gebeurd is, echt was. Het kind is hopen dat er vergissingen aan het werk zijn, waardoor zaken van herinnering kunnen worden verdrongen. U dient hem daarom te helpen met zaken binnen een juist perspectief te zien, niet op basis van kwietschelding van schuld, maar op basis van serieus nemen wat geschied is, waardoor mededogen kan ontstaan naar zijn vader toe, zonder dat hij ophoudt rekening te houden met waar zijn vader toe in staat is.*

Hoewel Marieke spreekt van een krachtadige geest van deze jongen is ook hier sprake van een diepgaande beschadiging op het innerlijk gemoed, daar ontvankelijkheid binnen hemzelf teloor is gegaan. Daar een kind een redelijke mate van ontvankelijkheid verdient om kind te kunnen zijn, is er daarom sprake bij hem van een diepgaande hunkering van het zichzelf mogen zijn zonder dat anderen hier inbreuk op doen. U dient daarom met hem te spreken over dit verlangen in hem zodat hij zichzelf gehoord voelt op basis van wat hij tekort komt.

Deze casus heeft me veel duidelijk gemaakt. Het valt me op dat veel kinderen waarvan de lichamelijke integriteit is aangetast met verzet of terugtrekking reageren op elke goedbedoelde bemoeienis en regelgeving van opvoeders. Terecht, denk ik dan. Aanpassen lukt niet meer bij een enigszins krachtdadige geest die zich herstelt van een gewelddadige inbreuk op zijn lichamelijke integriteit en eigenheid. Alleen overmatig jezelf echt mogen vormgeven vormt een gezonde tegenpool voor herstel. Omdat deze kinderen toch vaak in allerlei gezinshulpverleningsprogramma's van de jeugdzorg terecht komen door de ernst van de situatie, mis ik geregeld in deze programma's de 'simpele' dagelijkse energetische ingrediënten, die juist voor diepe heling zorgen.

- Rust, rust en nog eens rust.
- Niet teveel moeten.
- Laveloos niets mogen doen.
- Laveloos mogen genieten van lichamelijk behaaglijke zaken (warme bubbelbaden, drijven en spelen in water en ontspanningsmassages en strelingen op de niet mishandelde plekken).
- Voetenstrelingen. De voeten zijn essentieel in loslating van angsten. Herbelevingen verminderen en verzachten als de voeten goed losgemaakt worden en energetisch kunnen doorstromen.
- Heel veel in de (liefst ongerepte) natuur vertoeven.
- Pure belangstelling voor alles wat in het kind omgaat, zodat het zijn eigenheid bij voortdurend kan verkennen en zichzelf maximaal serieus gaat nemen.

Conclusie. Huiselijk geweld is een alarmsignaal voor onze samenleving. Het is niet een ver van ons bed show, maar heel dichtbij. We houden het mee in stand als we zelf buiten de deur mooi weer spelen en geen openheid geven over hoe we pijnlijke zaken ervaren en verwerken. Een respectvolle samenleving heeft respect voor de zielsprocessen van daders en slachtoffers en schept preventieve mogelijkheden tot energetische heling voor iedereen.

Door:

Marleen Oosterhof-van der Poel

Marleen Oosterhof – van der Poel, gezondheidszorgpsycholoog en orthopedagoog, Ambassadeur Kind en Jeugd van Stichting De Vrije Mare

NOOT. ZIE VOOR DE PSYCHOLOGISCHE WETMATIGHEDEN VAN BOOSHEID, AGRESSIE EN GEWELD: M. OOSTERHOF, OPVOEDINGSPROBLEMEN 4-12 JARIGEN, HANDLEIDING VOOR OPVOEDERS, HOOFDSTUK 4. (WWW.HANDLEIDINGVOOROPVOEDERS.NL)

Het woord 'we'

Het woord 'we'
kwam tot voor kort
in jouw vocabulaire niet voor.
Het woord 'ik' des te meer.

Nu leer ik in onze relatie
mijn 'ik' een nieuwe plaats te geven
en spreek ik niet meer over 'we'
als jij hierin ontbreekt.

UIT DE POÉZIEBUNDEL 'EENZAAMHEID ALS LOUTERING' VAN
MARIEKE DE VRIJ